

Kuşun Kafesten Uçacağı Vakit...

Erol AFŞİN

www.erolafsin.net
eafsin@hotmail.com

Yavru kuşlar, uçmayı öğreninceye kadar kuş sürüleriyle birlikte uçarlarmış. Ta ki, ne zaman uçmaya hazır olursa, o zaman engin ufuklara; masmavi gökyüzüne açılabilirlermiş. Bu özellik, kuşlar ve insanların ortak noktası gibi karşımıza çıkmaktadır.

Dünyaya minicik bir bebek geliyor. Herkes başına toplanmıştır ve ona gülümsemektedir. Çünkü kendileri için mutlu bir gün. Bir mucize gerçekleşmiş ve hareket eden el kadar bir bebe, dünyaya merhaba demiştir! Anne ve baba mutludur, çünkü yuvalarının neşesi gelmiştir. Yeni gelen misafir, henüz etrafında olan bitenleri anlamıyor. Sadece meraklı bakışlarla ve yeni yeni ısınmaya çalıştığı, dünya denilen evrenin ne olduğunu çözmeye uğraşmaktadır. Arada bir de kendisine sunulan gülücüklere cevap vererek; aynı içtenlikle karşısındakileri mutlu etmektedir. Adeta; sevin beni, seveyim sizi dercesine...

Yeni doğan bebek, bakışlarıyla adeta şunları söyler gibi tatlı tatlı gülmeye devam etmektedir: "Biliyor musunuz? Ben bir aynayım aslında, sizler bana gülümseyince

size gülümsüyorum. Bana somurtursanız, ben de size somurturum. Çünkü ben sizin aynanızım. Ne yaparsanız, bende kendinizi göreceksiniz!"

Zaman geçiyor; bebekler doğuyor, yetişkinler yaşlanıyor ve zamanı dolanlar dünyaya veda ediyorlar. Bizim bu bebeler tabii, ele avuca sığmazken; artık büyümüş birer çocuk olmuşlardır. Okula gitmektedirler. Dünyayı keşfe çıkmışlardır. Geleceğin dehaları dünyayı öğrenebilmek için, içinde yaşadıkları bu küreye benzer dev yerleşkenin ne olduğunu sorgulamak üzere, okullara akın etmektedirler. Öğrendikçe daha da merak edecek ve merak ettikçe de engin denizlere açılmayı planlaya-

caklardır. Denizleri gördükten sonra da, bu bana yetmez deyip, okyanuslara açılacaklardır. Bir gün gelecek ki, bu dünya bana dar geliyor deyip Ay'a çıkacaklardır. Kim bilir belki de Marsta hayatı arayacaklar!

Onların beyinlerinde dev hayaller bulunmaktadır. Bazıları duyunca bir kahkaha atarak, çocuğun yanından geçip gidecektir. Oysa çocuk, gayet ciddi bir şekilde hayallerini dile getirmiştir. İster inananın, ister inanmayanın; ben hayalimi gerçekleştireceğim, demiştir kendi kendine...

Bir zaman sonra okumayı öğrenmiş ve daha da ilerlemeye başlamıştır. Matematiği, coğrafyayı, Türkçeyi ve daha onlarca dersi

öğrenerek, bu koca yerleşkeyi tanımaya adım atmıştır. İşte hayalimin başladığı nokta diye içinden geçirerek, büyük okyanuslara doğru hareket etmeye devam edecektir.

Daha dün ele avuca sığmayan çocuk, artık büyümüş ve dünyada bir fikir edinmiştir. Eskiden kendisi etrafındakilere sürekli bir şeyler sorarken, artık kendisinden fikir sorulur, olmuştur. Sorulara bıkmadan, usanmadan cevap vermiştir. Çünkü o bir öğretmendir. Bazıları yanına gelip hastalıklarından şikâyet eder olmuştur. O da bıkmadan onları muayene etmektedir; artık bir doktor olmuştur. Kimi insanlar yanına gelerek kendisine ev yapmasını istemiştir, artık bir inşaat mühendisi olmuştur. Bazı insanlar yanına gelerek kendisine masa yapmasını istemişlerdir, o da bütün titizliğini kullanarak güzel bir masa oluşturmuştur; çünkü artık bir marangozdur.

Anne ve baba bir film şeridi gibi geriye bakmışlar ve çocuklar büyüdüler demişler. Hey gidi koca dünya, ömrümüz o kadar kısacık mıydı? Daha dün bu çocuk kundaktaydı! Şimdi insanlara faydalı olmak için çalışadurmakta! Demek ki, kuş bir gün kafesten uçuyor. İstesek de istemesek de uçuyor.

Hepimiz bir gün o kafesten uçacağız. Hatta kimilerimiz uçtuk, kimilerimiz de uçmayı bekliyoruz. Marifet, uçmakta değil; uçuş şeklimizdedir. Kafesten uçarken, in-

Verimli Ders Çalışmayı Engelleyen Tuzaklar

- ✓ Gözlerini yapamadıklarına çevirmek.
- ✓ Müzik eşliğinde çalışmak.
- ✓ Zorlanılan derslerin dışlanması.
- ✓ Aşırı kaygı ve güvensizlik.
- ✓ Yatarak ya da uzanarak çalışmak.
- ✓ Çalışma anında hayallere dalmak.
- ✓ Uzayıp giden telefon konuşmaları yapmak.
- ✓ Motivasyon noksanlığı, isteksizlik.
- ✓ Günlük ayrıntılara boğulmak.
- ✓ Çalışmayı tamamlamadan bırakmak.
- ✓ Arkadaşlara "Hayır!" diyememek.
- ✓ Televizyona takılıp kalmak.
- ✓ Dersler, konular hakkında yetersiz bilgi sahibi olmak.
- ✓ Düzenli tekrarlar yapmamak.
- ✓ Plansız-programsız çalışmak.
- ✓ Kendini başkalarıyla kıyaslamak.
- ✓ Zamanı denetleyememek.
- ✓ Çevrenin öğrenciden beklentilerinin yüksek olması.
- ✓ Sınav bilgi ve tekniklerini yeterince bilmemek.
- ✓ Çalışma anında uygun dinlenme araklıklarını vermemek.
- ✓ Yanlışlardan ders almamak, eksikleri gidermemek.
- ✓ Çözümlemeyen ailevi veya kişisel sorunlar içinde boğulmak.

sanlara faydalı olmayı şiar edinerek uçmak var; bir de insanlara zararlı olmayı şiar edinerek uçmak vardır. Bunu, nasıl bir kuş olmak istediğimize karar vererek belirleyebiliriz.

Hayatımız bir aynadır, hayata sunduğumuz tüm olumlu görüşler, bir gün bize geri dönecektir. Aynı şekilde olumsuz görüşlerimiz de, bize aynı olumsuzlukla geri dönecektir. Eğer bir şeyi güzel görmek istiyorsak, aldığımızdan daha güzel bir şekilde bırakarak

ayrilmalıyız. Şayet aldığımızdan daha iyisini bırakamıyorsak, hiç olmazsa zarar vermemek lazım... Bir gün tekrar onu almak istediğinizde, bu neden bu kadar kötü diye yakınabilirsiniz. İşte o an farkında olmadan kendimizi eleştirdiğimizi görürüz!

Kafesten; cehaletin esaretinden kurtularak, masmavi göklere büyük bir sevinçle her birlikte uçmayı diliyorum.